

vedtoges uden afstemning.

Første næstformand (Henning Rasmussen):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Skatetudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Op-hold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

4) Første behandling af lovforslag nr. L 33:

Forslag til lov om adgang til udøvelse af visse erhverv i Danmark for statsborgere i De Europæiske Fællesskaber og de nordiske lande.

Af industriministeren (Anne Birgitte Lundholt).

(Fremsat 10/10 90).

Lovforslaget sættes til forhandling.

Forhandling

Erling Olsen (S):

Da mit partis ordfører, fru Tove Lindbo Larsen, er forhindret i at være til stede, skal jeg på Socialdemokratiets og fru Tove Lindbo Larsens vegne anføre følgende:

Formålet med dette lovforslag er at indføre generelle ordninger for gensidig anerkendelse af eksamensbeviser for erhvervskompetencegivende uddannelser indeholdt i et vedtaget EF-direktiv. En lignende ordning er vedtaget af Nordisk Ministerråd den 29. august i år og forventes underskrevet inden udgangen af 1990.

I det foreliggende lovforslag drejer det sig om videregående uddannelser af mindst 3 års varighed. Det er en ordning, som naturligvis kan accepteres både i Norden og i EF, men det kan undre noget, at ministeren beder om en blankoaccept af, hvad der måtte komme af supplerende direktiv for de øvrige kompetencegivende uddannelser, som endnu ikke er omfattet af EF-direktiv 89/48 EØF, men som er beslægtet med disse.

Ifølge bemærkningerne forventes det supplerende direktiv ikke at træde i kraft før 1992, så der skulle være tid nok til at vente og se indholdet af dette.

Det er tanken, at Erhvervs- og Selskabsstyrelsen skal være koordinerende for de respekti-

ve relevante ministerier, afhængig af hvilken uddannelse det drejer sig om.

Det synes vi i Socialdemokratiet er en god og praktisk ting. Men som vi læser det, synes der at være nogen uklarhed bemærkningerne og lovteksten imellem. I direktivet står der, at den kompetente myndigheds afgørelse skal kunne ankes. I § 4, stk. 2, står der, at Erhvervs- og Selskabsstyrelsens afgørelse ikke kan indbringes for anden administrativ myndighed. Vi opfatter det enten sådan, at det er det pågældende relevante ministerium, som erhvervsudøvelsen henhører under, der er første instans, og Erhvervs- og Selskabsstyrelsen anden og sidste myndighed, eller også opfatter vi det således, at Erhvervs- og Selskabsstyrelsens afgørelse kan ankes til industriministeren. Vi vil gerne have klar besked om, hvordan ankeretten skal kunne gennemføres.

Et andet spørgsmål vedrører de gebyrer, der tales om. Det trænger også til en tydeliggørelse. Hvad koster det egentlig at få sin eksamen anerkendt i Danmark? Og hvad koster det for en dansker at få sin uddannelse anerkendt i udlandet?

Et par gange bruger ministeren ordet »formentlig« i bemærkningerne. Efter vores opfattelse skal bemærkninger til et lovforslag være opklarende og forklarende i forhold til lovparagrafferne. Men alt dette kan vi vel få rede på under udvalgsbehandlingen.

Ministeren nævner i bemærkningerne de instanser, der er blevet hørt om lovforslaget, men ikke, hvorvidt der har været indvendinger imod det. Men vi regner med at kunne få svar på vores spørgsmål under udvalgsbehandlingen, således at vi kan stemme for lovforslaget ved tredje behandling.

Svend Åge Petersen (KF):

Da mit partis ordfører, hr. Flemming Hansen, desværre ikke kan være til stede, skal jeg hermed fremføre hans ordførertale.

Lovforslaget er en opfølgning af et EF-direktiv, og vi har derfor ingen vanskeligheder ved at tilslutte os lovforslaget.

Jeg finder det vigtigt at understrege, at der er tale om lovregulerede erhverv, og som det fremgår af bemærkningerne til lovforslaget, er der tale om et begrænset anvendelsesområde for Danmarks vedkommende. Det er væsentligt for os, at der er tale om at sikre den frie bevæge-